

[Erlendsson.]

Amtsrådsforeningen forudsætter, at der ikke vil ske nogen nettoforøgelse af personalet, således at kommuner og amtskommuner gennem overtagelse af det personale, der i dag er ansat under staten, vil kunne klare de nye opgaver, som man nu henlægger til socialcentrene.

For mødrehjælpens vedkommende drejer det sig om 630 personer. Udgiften er for 1974-75 budgetteret til 45,6 mill. kr. Det er ganske vist en nedgang fra 66,7 mill. kr. fra året før. Personalet er dog det samme som for 2 år siden, til trods for at den betydeligste arbejdsopgave, som jeg vil tro den er, nemlig arbejdet med ansøgningerne om svangerskabsafbrydelse, er gået ned efter ikrafttrædelsen af lov nr. 350 af 13. juni 1973 om svangerskabsafbrydelse.

I oktober 1972 var der 2.815 ansøgere uden ret til fri abort, der henvendte sig til mødrehjælpen. I oktober kvartal 1973 drejede det sig om 253. Derudover var der 422 ansøgere, der trods adgang til fri abort henvendte sig til mødrehjælpen, vel fordi de var af den fejlagtige opfattelse, at det var vejen til den ønskede abort. I hvert fald har mødrehjælpen ikke haft andet at gøre end at henvise de pågældende til deres læge, for at de kunne få indlæggelsessedel til sygehuset.

Hvad mødrehjælpsinstitutionerne i øvrigt foretager sig? Ja, de giver vejledning i svangerskabsforebyggelse, men den tænker ministeren sig jo henlagt til de praktiserende læger, hvor den vel også i de allerfleste tilfælde i dag allerede foregår.

Så er der de sociale støtteordninger, uddannelseshjælp m.v. for svangre kvinder og for unge enlige mødre. Er der noget her, der er væsensforskelligt fra, hvad socialkontorerne i forvejen ordner for trængende af andre kategorier? Mødre- og svangrehjem finder man jo ikke mere tidssvarende. Hvad skal man så bruge dette store opbud af personale på 630 mennesker til? Man afskaffer en institution, men bevarer 630 stillinger. De opgaver, som i 1939 trængte sig på, findes for en stor del ikke mere eller er overtaget af andre. Hertil har et totalt ændret syn på kønslivet i høj grad bidraget.

I bemærkningerne til finanslovforslaget for 1974-75 står, at der ved den nye lov om svan-

gerskabsafbrydelse er sket en indskrænkning af mødrehjælpens arbejde, og det siges:

„De herved opnåede besparelser må ikke anvendes til aktivitetsudvidelser på andre områder“.

Det er et fornuftigt synspunkt, men det er da også hurtigt blevet forladt. Opgaverne er ganske vist blevet få og små, men så må man jo finde på noget for at redde institutionen eller i hvert fald dens personale, og det har ministeren tydeligt anvist i sin skriftlige fremsættelse, hvor det hedder:

„Målet må være, at der kan ydes en bedre service til den enkelte.“

Ministeren fortsætter ganske vist så med sine tanker om at henlægge vejledningen til lægerne. Det vil den ikke blive ringere af, men nogen besparelse vil ikke opnås, hvis man først har sikret 630 personers ansættelse i amternes socialcentre.

Mit parti har tidligere erklæret sig som modstander af disse helt overflødige centre. Det vil blive mange nye snabler i det offentlige kasser og en stadig stigende byrde for befolkningen. Ønsker regeringen besparelser, er her et godt sted at begynde.

De tanker, ministeren i øvrigt har gjort sig med hensyn til gratis uddeling af svangerskabsforebyggende midler, som han dog ikke vil have taget stilling til, skal jeg ikke ved denne lejlighed komme nærmere ind på, men jeg vil gerne lige gøre opmærksom på, at det for en kvinde koster ca. en cigarets pris daglig at sikre sig mod den eventuelitet, der her er tale om, ved visse metoder endda betydelig mindre, så noget socialt problem i forbindelse med en økonomisk byrde af den størrelse har jeg svært ved at få øje på.

Efter det allerede sagte behøver jeg næppe at tilføje, at mit parti ikke møder dette lovforslag med større begejstring, men vi vil da ikke modsætte os en udvalgsbehandling, hvis der er et almindeligt ønske herom.

Gytte Burgess (V):

Ja, dette lovforslag drejer sig jo, som det allerede er sagt, kun om en følge af vedtagelsen af bistandsloven, der træder i kraft 1. april 1976, hvorefter mødrehjælpsinstitutionerne nedlægges.

Forslaget er et led i den decentralisering, som venstre i høj grad er interesseret i, og